

[Jimmy Stahr]

beskæftiget meget med medier og interviews, før man har en idé om, hvor langt man kan komme med ledende spørgsmål. Hvad ville ministeren f.eks. sige til, at vi lavede en undersøgelse på baggrund af ministerens forslag og spurgte et, som det altid hedder, tilfældigt udsnit af befolkningen: finder De det rigtigt, som justitsministeren har foreslået, at man nu kan kaste folk i fængsel uden dom og lade dem sidde i total isolation i op til 3 måneder?

Hvad ville folk svare til det? Det vil ikke lyde godt, men faktisk er der dækning for det i lovforslag nr. L 16.

Må jeg til slut sige om VS' forslag, at jeg forstår godt intentionerne med det, men jeg mener, at der kan være tilfælde af den meget grove kriminalitet, hvor der kan være behov for retshåndhævelsesarrest. Så umiddelbart er vi ikke indstillet på at fjerne retshåndhævelsesprincippet helt, som VS foreslår.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

En ganske kort bemærkning til hr. Jimmy Stahr, der spurgte ministeren, hvad regeringen har gjort for at mindske alkoholproblemerne. Der mente hr. Jimmy Stahr ikke at regeringen havde gjort noget som helst. Jeg kunne så spørge: hvad har den tidligere socialdemokratiske regering gjort for at mindske alkoholproblemerne? Ja, man har gjort det, at man har hævet promillen op til 2 vedrørende spirituskørsel, så de reelt kunne drikke endnu mere, inden de fik en fængselsstraf. Hvad har den tidligere socialdemokratiske regering gjort for at mindske berigelsesforbrydelser? Ja, man har ganske enkelt sat straffen ned for berigelsesforbrydelser. Derfor burde hr. Jimmy Stahr egentlig have spurgt sig selv først.

Hagen Hagensen (KF):

Med hensyn til det lovforslag, som justitsministeren har fremsat på ny, og som nu hedder L 16, skal jeg i det store og hele henvise til, hvad jeg sagde under den udførlige debat, vi havde om det i maj måned i år. Jeg kan henvise til Folketingstidende 1982-83, sp. 11821 ff., og hvad jeg i øvrigt gjorde af bemærkninger under den debat.

Jeg vil derfor ikke bruge min tid på at gå ind på de dele af lovforslaget om ændret

kompetencefordeling, om udenretslige afgørelser m.v., som jeg tror vi stort set kan komme til enighed om, og som vil være gode, da man vil spare ressourcer på længere sigt.

Jeg vil ej heller sige overvældende meget om isolationsbestemmelserne, som de nu foreslås ændret. Også derom kan jeg henvise til, hvad jeg sagde i maj måned i år. Jeg har fortsat den mening, at den absolutte begrænsning i tid for isolation nok bør overvejes nøje. Der kan være forhold, hvor det nok ikke helt kan klares med nogle absolutte grænser. Det væsentlige må være, at der er kauteler, når der isoleres, det vil sige udførlige begrundelser fra dommerens side og en udvidet adgang for forsvareren til at få prøvet bevisførelsen forud for domsforhandlingen i sagen med henblik på at få isolationen ophævet. Det helt afgørende er, at isolation aldrig må vare længere end højst nødvendigt, ikke længere, end efterforskning gør det nødvendigt.

Om varetægtsfængsling vil jeg holde mig til den særlige bestemmelse, som justitsministeren foreslår, hvor man i særlig grove sager om vold mod sagesløs kan gøre brug af retshåndhævelsesbestemmelsen i en ændret form. Jeg finder, at bestemmelsen bør omfatte alle former for sagesløse uden særlig henvisning til, om det er tjenestemænd i funktion – det gælder jo særlig, når det er politifolk – eller det er andre, der bliver udsat for vold.

Bestemmelsen taler om, at det er af hensyn til retshåndhævelsen. Det er måske ikke det rette ord. Det står i loven nu. Men det er da noget, vi skal overveje, om vi skulle anvende et andet ord. Er det retsfølelsen, er det retsbevidstheden, det drejer sig om? Det er faktisk det, der ligger til grund for denne bestemmelse. Det er en given ting, at en sådan bestemmelse skal bruges med allerstørste forsigtighed, og at den absolut kun skal være gældende i ganske særlige tilfælde.

Man kunne i den forbindelse måske rejse det spørgsmål – justitsministeren har selv foreslået, at isolation skal begrænses i tid – om man i forbindelse med denne bestemmelse skulle have en tidsgrænse. Det kunne man godt drøfte, og jeg synes, vi skal tage det forhold op. Men det forudsætter én ting så ganske givet: at vi får en hurtigere retsforfølgning i disse sager, at de bliver fremmet, og at vi stort set kan nå at få dem afgjort inden for meget kort tid.